

[Tove Lindbo Larsen]

bohøjskolen, og den skulle forestå ernæringsforskningen i opbygningsfasen. Det lyder jo meget spændende, og jeg synes, det er rart, at undervisningsministeren også er blevet positiv på dette område. Nu er det spændende, hvilket kommissorium den skal arbejde efter, og det vil vi meget gerne børe lidt mere i i udvalget.

Jeg hæftede mig også ved en lille ting, der stod allersidst i denne pressemeddelelse, nemlig at det, der har sat ekstra fart i sagen, er, at en privat fond synes at være indstillet på at yde en betydelig støtte til opbygning af ernæringsforskningen. Det ville være meget interessant at vide noget om, hvad det er for en fond. Det er godt, at det er kommet i gang, men man kan beklage, at det var private fonde, der skulle få ministerens øjne op for det.

En anden ting er spørgsmålet om, hvor en sådan forskning skal udbygges, og på det punkt er vi nok lidt mere skeptiske, end undervisningsministeren er det. Vi mener måske ikke, det er det rigtige sted at placere en sådan forskning, men det er også noget, jeg mener vi skal diskutere nærmere. Vi så meget gerne, at det havde været en selvstændig lærestol, et neutralt sted, sådan at vi kunne få den højeste grad af udnyttelse af viden, men det vil vi naturligvis vende tilbage til i udvalget.

Jeg var glad for ministerens indlæg her i dag, for ministeren gav jo helt klart udtryk for, at det virkelig er samfundsmæssigt vigtigt, at vi får gennemført denne ernæringspolitik.

Ministeren fortalte lidt om sin sygdomsstatistik, som vi også diskuterede, sidste gang vi talte om denne sag. Vi er fortsat enige i, at vi ikke kan lade en sådan sygdomsstatistik være lige gyldig, vi er nødt til at tage fat på tingene, sådan at vi kan få ændret den statistik i positiv retning.

Ministeren havde opfattelsen af, at der skulle noget langsigtet til. Det er vi da enige i, men vi peger altså også på, at vi må i gang, netop fordi det tager lidt længere tid end bare at vende et blad i en bog.

Hvad angår institutionskosten, som ministeren også var inde på, synes jeg, vi godt kan gå mere konkret til værks. Det er udmærket, at en arbejdsgruppe skal fastsætte de overordnede mål i den henseende, men jeg mener, det offentlige har ansvaret for så

mange felter på institutionsområdet, at det er nødvendigt, at vi som politikere går tættere ind på spørgsmålet om, hvor vi kan støtte og styrke for at gøre institutionskosten bedre. Det drejer sig jo ikke om sygehuskost alene, det drejer sig om mange andre institutioner, børneinstitutioner o.lign.; der er faktisk nok at tage fat på. Men den grundholdning, som ministeren har på området, tror jeg er god at gå videre med, så det vil vi benytte os af i udvalget.

Ministeren tilkendegav nogle synspunkter vedrørende oplysningen, men som vi også har givet udtryk for det i vore bemærkninger, ved vi selvfølgelig godt, at der er arbejdsdeling imellem statens levnedsmiddelinstitut og statens husholdningsråd. Vi lægger megen vægt på både oplysning, undervisning og vejledning i den henseende.

Vi er også enige med ministeren i, at det er nødvendigt at komme ud til en bredere kreds end den, husholdningsrådet tidligere har kunnet nå med de midler, det har til rådighed, og den form, oplysningen har været foretaget under. Vi må være noget mere fantasifulde, og det skal ikke være på husholdningsrådets vegne alene, for det mener jeg ikke det behøver, men i et samarbejde med det og også på andre områder, hvor vi har mulighed for at skabe en højere grad af oplysning, f.eks. på massemediernes område, som nogle af ordførerne var inde på.

Det er også helt nødvendigt, at vi tager fat på folkeskolen, men jeg mener, det skal gå langt videre: det skal gå til alle skoleformer, det skal gennemsnitligt vores uddannelsessystem alle vegne, hvor det er muligt at komme frem med nogle synspunkter angående oplysning om ernæring.

Jeg var glad for ministerens bemærkninger om, at man godt kan føre en økonomisk ernæringspolitik forstået på den måde, at man må tage ernæringsaspektet med, når man skal træffe beslutning om afgifter og tilskud. Miljøministeren sagde klart og tydeligt, at det er noget, vi må gøre i større omfang, end det er gjort tidligere, og det vil ikke blive svært, for vi har ikke gjort det endnu, ikke ret meget i hvert fald. Men jeg er da glad for ministerens holdning, og jeg håber, den giver genlyd i regeringen.

Fru Jette Thomsen gjorde nogle bemærkninger om, at vi i forbindelse med oplysningen skulle tage utraditionelle midler i brug.